

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-10-10
Besvaras senast
2016-10-19 kl. 12.00

Till statsrådet Peter Eriksson (MP)

2016/17:81 Postnord, PTS och postutdelning

Det finns ett omfattande folkligt missnöje med Postnord som främst Post- och Telestyrelsen (PTS) borde hantera. Samtidigt tycks PTS inte heller vara särskilt intresserad av posttjänsterna. Frågan är därför om inte även politiska initiativ måste tas, eftersom detta är en fråga som många känner är angelägen. Posten har gått från att ha varit en institution med ett rätt gediget anseende och med en stolt brevbärrartradition till något som allt fler medborgare inte tycker fungerar och vars medarbetare har allt lägre förtroende för ledningen. Mönstret känns tyvärr igen från många andra statliga verksamheter.

Redan för i fjol redovisades ett antal oroande siffror. Postnords interna statistik för 2015 visade att de fick ta emot totalt 103 000 kundsynpunkter under året, vilket är en ökning med 26 procent mot året före. 2 000 synpunkter var i form av idéer och beröm, medan 72 045 var klagomål, varav 46 024 stycken gällde saknad försändelse. Av dessa gällde 21 567 klagomål inrikes brev och 29 752 stycken gällde inrikes postpaket. Merparten av alla klagomål, både för brev och paket, inrikes och utrikes, gällde saknad försändelse, därefter skadad försändelse.

Under detta år har allt fler av klagomålen nått offentligheten. Postnord förefaller också agera klumpigt. Postutdelning har stoppats eller hotats med stopp på flera adresser i bland annat Örebro, Surahammar, Landskrona, Sollentuna och på Södermalm i centrala Stockholm. Utdelningsstopp för medborgarnas försändelser är knappast effektivt gentemot trilskande fastighetsägare. Ännu mindre då det är glest med postuthämtningsställen som dessutom har snåla uthämtningstider. Folk som redan är arga över att forna tiders postkontor har försvunnit och att brevlådor dras in undrar, inte utan fog, hur låg servicenivå Postnord tänker sänka sig till.

I grunden handlar dock problemen åter om marknads- och konkurrensraseriet. PTS tycks nästan helt inriktat på elektronisk kommunikation och lämnar den fysiska helt därhän. Man tar sig för pannan när man läser på hemsidan:

”Post- och telestyrelsen (PTS) är en av 22 svenska myndigheter som ansvarar för att de funktionshinderpolitikens mål förverkligas. PTS arbetar för ökad tillgänglighet och användbarhet inom elektronisk kommunikation och post.”

Hur PTS arbetar med posten framgår inte direkt. Medborgarna upplever

uppenbarligen snarare att tillgängligheten minskar i fråga om posten.

”Sedan 2010 genomför PTS årligen två innovationstävlingar för att få fram smarta kommunikationslösningar för alla – oavsett funktionsförmåga.”

Vore det inte bättre att PTS i samverkan med Postnord först såg till att gamla men basala kommunikationslösningar, typ post och paket, började fungera?

Genom vilka åtgärder avser statsrådet att säkerställa och kvalitetssäkra en basal postservice i hela landet?

.....

Peter Persson (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin